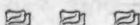

Drugi dan so se smeli pa s politimi in pobitimi vojaki že tudi drugi igrati. Samo trobentanje si je izgovoril Jožek. Dokler niso mati nekega dne vsem nevoščljivcem pobrali vso ropotijo in zaprli v skrinjo.

Miladin:

Če bi bil jaz solnček, mamica . . .

Če bi bil jaz solnček, zlatoličen in gorak, kakor ga vidim gori na visokem, modrem nebu, mamica, vedno bi hotel tako lepo in toplo sijati, da bi bila zmiraj pomlad, polna pisanih rožic in prijaznih ptičic, in pa, da bi se ti vedno smehljala, mamica moja!

Kadar mi kuhaš mlekce za zajutrek, bi že zjutraj objel z žarečimi rokicami lonček, da bi mlekce samo zavrelo in bi ne bilo treba tebi tako zgodaj vstajati, mamica moja!

In če bi bil jaz solnček, mamica, bi te z zlatimi, svilnatimi žarki božal po licu in bi te odel tako toplo, da bi te nikdar ne zeblo, in bi vso noč sladko spančkala. Saj ležeš včasih vsa trudna pozno zvečer in zjutraj zgodaj vstaneš.

Ko bo pa prišla mrzla zima z ledenim kožuhom, bi te tudi nikoli ne zeblo, mamica, ker bi bil vedno pri tebi in bi samo tebe grel, ker se trudiš tudi v mrazu, da mi daš vsega, kar potrebuje moje borno telesce, mamica zlata.

Najlepšo zlato krono bi ti spletel iz bisernih žarkov in bi ti jo del na glavo, da bi bila ti najlepša. ki si najboljša mamica meni, kar jih je na vsem lepem svetu mamic dobrotnih — — —

